

ENTREVISTA AMB LA NOVA ALCALDESSA DE SANTA COLOMA DE GRAMENET, NÚRIA PARLON

«Sóc tímida, valenta i sincera»

La setmana que ve agafarà la vara d'alcaldia d'una ciutat encara en xoc per la detenció del seu antecessor, Bartomeu Muñoz, imputat en el 'cas Pretòria'.

NÚRIA NAVARRO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 14.11.09

Va créixer amb el virus de la política. Núria Parlon (Bar-celona, 1974) era de les que al col·legi se sortien amb la seva. Després aquesta corredora de fons va estudiar Polítiques, es va doctorar amb un treball sobre John Rawls –un influent teòric nord-americà convençut de la importància de la justícia distributiva– i des del 1997 treballa a l'Ajuntament de Santa Coloma. Té una filla de 3 anys, Dóttir (nom que reflecteix la seva passió per Islàndia), és vegetariana i escolta els Dire Straits.

–¿Quants minuts va trigar a acceptar l'oferta?

–Uns 20. El que van durar les exposicions dels membres del meu grup polític. Tothom estava emocionat. Jo també.

–¿Què la va convèncer?

–La confiança demostrada pels companys de la direcció del partit, però també el fet que sóc ciutadana de Santa Coloma.

–¿Una ciutadana garratibada davant del *cas Pretòria*?

–La situació provoca desconcert, i una tensió interna, perquè hi ha coses que són molt difícils d'entendre. Tot ha passat d'una forma molt ràpida.

Falten els matisos. I això genera vertigen, perquè penses: «¿Com serem capaços de recuperar la confiança en la institució, i en la política?». Així que et centres en la ciutat i en els ciutadans.

-¿Vostè podrà cauteritzar les ferides?

-Si he acceptat és perquè m'hi veig capaç. Evidentment, necessito moltes complicitats per regenerar la vida ciutadana.

-Antoni Fogué i Manuela de Madre l'han escortat en la seva sortida a escena. ¿Com ho hem d'interpretar?

-Són dues persones molt importants per a mi. Manuela tenia 35 anys – com jo– quan va accedir a l'alcaldia. I, com a dones, tenim molts punts de connexió.

-Em referia a rebre consignes...

-Si un vol actuar en la seva vida professional amb cautela i bona fe, és important escoltar la veu de l'experiència. Però escoltar no significa estar teledirigida. Escoltaré les diferents opinions, però després la prudència em permetrà tenir la suficient autonomia per decidir.

-Tothom té un passat. ¿Quin és el seu?

-M'he criat en una família humil de Santa Coloma. Immigrants. El meu pare, de Jaén, porta un camió de matèries perilloses, i la meua mare és mestressa de casa. Ells em van inculcar els valors de l'esforç, del treball i del respecte als altres. M'he hagut d'esforçar per aconseguir-ho tot.

-En tres paraules, ¿quin tipus de dona ha aconseguit ser?

-Sóc tímida, valenta i sincera. I crec que m'he fet forta en poc temps.

-¿D'on li ve la cosa política?

-De la meua àvia Soledad, que va morir el desembre passat... Un dels seus germans va ser alcalde de Martos (Jaén) i va patir les conseqüències de la guerra civil. La meua àvia, que era socialista, vivia al meu mateix replà i vaig créixer al costat seu devorant la premsa, molt orientada a la importància de l'acció política. Ella sempre em deia: «Nurieta, a la vida les coses sempre s'aconsegueixen amb esforç».

-I d'aquest brot verd va néixer una vocació.

-Sí. El primer míting que recordo va ser un de Manuela de Madre al barri del Fondo on va esmentar la seva mare... ¡Allò era Santa Coloma en estat pur! Jo devia tenir uns 21 anys.

-¿Algun altre referent intel·lectual?

-Joan Reventós i Ernest Lluch.

-Em creia que diria Alexandre Dumas. Com que li agrada l'esgrima...

-¡M'apassiona! Vaig intentar fer un curs a l'Escola Hongaresa d'Esgrima, però hi vaig anar dos dies...

-Amb el que s'enfronta, potser li hauria anat bé fer-ne una mica més...

-Política i esgrima s'assemblen en el fet que importa la prudència, la temperància, la tàctica i l'encert. Les dues han de respectar les regles del joc.

-Parlant de tàctica, ¿quina la primera decisió que prendrà com a alcaldessa?

-Vull estructurar una agenda de contactes amb entitats de la ciutat, perquè em manifestin les seves inquietuds, crítiques i reflexions.

-¿S'havia trencat aquest contacte?

-Hi ha formes diferents de fer-ho. Donada la situació de la qual partim, és necessari establir el diàleg.

-La segona decisió: ¿desbloquejar les obres aturades?

-Ocuparà un lloc prioritari, perquè afecta la transformació de la ciutat. Però caldrà seguir els procediments adequats. S'ha de construir el futur.

-«El futur pertany als que creuen en la bellesa dels seus somnis».

-Aquesta és una bonica frase d'Eleanor Roosevelt que faig meva. ¿Què faríem sense somnis? Santa Coloma n'ha tingut i els ha de recuperar.

-¿És aquest el toc femení?

-Les dones hem après a teixir convivència. I en el nostre tarannà hi ha la constància. Els dos valors s'han d'incorporar a l'exercici del lideratge polític, anteposar-los a l'ambició i a la competitivitat.